

Dragan Stojnić (1965) – Pekinška patka (1981):

Bila je tako lijepa

Bila je tako lijepa,
uvijek se sjećam nje.
Bila je tako lijepa,
kao tog jutra dan,
Divna je ona bila,
kada sam ostao sâm,
Više se nismo sreli,
jer nju je odnio* dan.

Sve je kao tajna
ostalo na keju tom,
Oči, njene ruke,
plačni pogled njen,
Možda je tako bolje,
zaborav briše sve,
Al' ipak, ipak često,
često se sjetim nje.

(...)

(francuska originalna šansona: *Alain Barrière – Elle était si jolie*)

tàko – so
sjècati/ šècati se, -ām se *ipf* + G – sich erinnern; nje – *hier*: an sie

kao – *wie (Vergleich)*
dīvan – wunderbar, wunderschön

òstati, òstanem *pf* – bleiben; sâm - allein
nismo – nijésmo; srèsti, srètnem (se) *pf* – (sich) treffen
nju – sie (*A f sg*); òdnijèti, òdnèsem, òdnio* *pf* – wegbringen, wegtragen

svè - alles; tājna – Geheimnis
kěj – Quai

plàčni – verweint, weinerlich; pògled – Blick
bòlje – besser
zàborav – Vergessen; brīšati, brīšem *ipf* – wischen, ausradieren

īpak – dennoch, trotzdem
sjètiti se, -īm *pf* – sich erinnern

*Verben, die im *ijekavischen* die Endung *-jeti* im Infinitiv aufweisen, haben im Partizip Aktiv folgende Formen: *m sg -io, f sg -jela, n sg -jelo; m pl -jeli, f pl -jele, n pl -jela*.

So z.B.: živjeti, živio, živjela; voljeti, volio, voljela etc.